

بررسی میزان شیوع سقط جنین سالمونلایی در گوسفندان استان چهار محال و بختیاری

شبنم هاشمی^{۱*}، محمد رضا محزونیه^۲، فاطمه یک تنه^۳، نریمان شیخی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد باکتری شناسی دامپزشکی دانشگاه شهرکرد؛ ۲- دانشیار میکروبیولوژی دانشکده پزشکی دامپزشکی دانشگاه شهرکرد؛ ۳- کارشناس آزمایشگاه باکتری شناسی دانشگاه شهرکرد؛ ۴- استادیار بخش بیماری های طیور دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: hashemi.shabnam@yahoo.com

مقدمه و هدف: سالمونلا یکی از عوامل عفونی همه جایی در حیوانات اهلی، از جمله گوسفندان می باشد که عامل سقط های انفرادی و مرده زایی اندمیک در بره های آلوده بوده و خسارات اقتصادی زیادی بر جای میگذارد. در سراسر دنیا سرووار های متعددی از سالونلا عامل سقط جنین و مرگ و میر در میش ها می باشند، از جمله سالمونلا انتریکا تحت گونه انتریکا (S. Enterica)، سالمونلا آبور توس اویس (S. Abortusovis)، سالمونلا دابلین (S. Dublin)، سالمونلا دربی (S. Derby) و سالمونلا برادنبورگ (S. Bradenburg) که در این میان سالمونلا آبور توس اویس از عوامل با اهمیت سقط گوسفند در سراسر جهان می باشد. اورگانسیم در ترشحات واژن گوسفند آلوده و جفت جنین سقط شده وجود دارد و میتواند باعث آلودگی گله گردد. آلودگی میش ها در دوران آبستنی باعث سقط می شود، لذا شناسایی عوامل مختلف سقط و بررسی میزان شیوع آلودگی در مناطق مختلف در کنترل و پیشگیری ضروری خواهد بود.

مواد و روش کار: از ۳۸ نمونه محتویات شیردان بره های سقط شده در مناطق مختلف استان چهار محال و بختیاری نمونه برداری شد، DNA نمونه های ارجاعی استخراج شد و آزمون PCR به منظور رد یابی ژنوم سالمونلا روی آنها انجام گردید.

نتایج و بحث: در بررسی واکنش PCR روی نمونه های جمع آوری شده، از تعداد ۳۸ نمونه محتویات شیردان بره های سقط شده، تعداد ۹ نمونه از نظر سالمونلا مثبت ارزیابی گردیدند. بر اساس نتایج این تحقیق میزان سقط جنین سالمونلایی در گوسفندان استان چهار محال و بختیاری ۲۳/۶۸٪ ارزیابی گردید.

واژه های کلیدی: سالمونلا، سقط جنین، گوسفند، چهار محال و بختیاری

بررسی توزیع ژن های کد کننده مقاومت آنتی بیوتیکی و ژن های حدت در سویه های یوروپاتوژنیک E.coli جدا شده از عفونت های ادراری در شهرستان شهرکرد.

اعظم کریمیان کالکی*، شعله یدالهی فارسانی

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: setareh.shab31@yahoo.com

مقدمه و هدف: اشریشیاکلی های یوروپاتوژنیک (UPEC) یکی از شایع ترین عوامل میکروبی مولد عفونت های دستگاه ادراری در انسان هستند که سروتیپ های مختلف این تحت نظیر O1، O2، O4، O6، O7، O8، O15، O16، O18، O21، O22، O25، O27، O28، O3 در ایجاد این عفونت ها دخیل می باشند. مصرف بی رویه آنتی بیوتیک در جامعه تعداد زیادی از سویه های E.coli نسبت به اکثر آنتی بیوتیک ها مقاوم می باشند که این خود یکی از عوامل شکست در درمان عفونت های ادراری است

مواد و روش کار: روش واکنش زنجیره ای پلی مراز چند گانه ای (mPCR) بر روی ۱۲۳ سویه E.coli جدا شده از عفونت های ادراری انسان در شهرستان شهرکرد انجام گرفت.

نتایج و بحث: PCR نشان داد که فراوانی سروتیپ های O1، O2، O4، O6، O7، O8، O15، O16، O21، O22، O25، O27، O28، O3 (۱/۶۲٪) بود. ژن fim با فراوانی (۱۷/۸۶٪)، ژن usp با فراوانی (۶۲/۱٪) به ترتیب بالاترین و پایین ترین شیوع از ژن های ویروالانس در سویه E.coli یوروپاتوژنیک جدا شده از بیماران با عفونت های ادراری را داشتند. همچنین ژن aadA1 با (۸۴/۵۲٪) و qnr با (۳۴/۴۶٪) بیشترین فراوانی را داشتند در حایکه ژن cat1 با (۴۴/۱۵٪)، cmlA با (۴۴/۱۵٪) و dfrA1 با (۹۵/۲۱٪) کمترین فراوانی از حضور ژن های کد کننده مقاومت به آنتی بیوتیک را داشتند. بیشترین مقاومت آنتی بیوتیکی مربوط به آنتی بیوتیک پنی سیلین (۱۰۰٪) و تتراسیکلین (۹۸/۷۳٪) بود در حالیکه کمترین میزان مربوط به مقاومت به آنتی بیوتیک نیتروفوران تونین (۶۹/۵٪) و تری متو پریم (۲۶/۱۶٪) بود.

واژه های کلیدی: اشریشیاکلی، عفونت های ادراری، سرو تایپ، فاکتور های ویروالانس، مقاومت آنتی بیوتیکی، شهرکرد.